

Ενότητα 7^η Ένας στοργικός ηγέτης

Ἄπαντες ἐπιστάμεθα ὅτι Ἀγησίλαος,	Ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι ὁ Ἀγησίλαος,
ὅπου ᾤετο τὴν πατρίδα τι ὠφελήσῃν,	ὅπου πίστευε ὅτι θὰ ὠφελοῦσε σὲ κάτι τὴν πατρίδα,
οὐ πόνων ὑφίετο, οὐ κινδύνων ἀφίστατο,	δὲν ἔπαυε νὰ μοχθεῖ, οὔτε ἀπέφευγε τοὺς κινδύνους,
οὐ χρημάτων ἐφείδετο, οὐ σῶμα, οὐ γῆρας προὔφασίζετο,	δὲ λυπόταν τὰ χρήματα, οὔτε πρόβαλλε ὡς δικαιολογία τὸ σῶμα ἢ τὰ γηρατεία,
ἀλλὰ καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ τοῦτο ἔργον ἐνόμιζε,	ἀλλὰ πίστευε ὅτι καθήκον τοῦ καλοῦ βασιλιά ἐῖναι
τὸ τοὺς ἀρχομένους ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ ποιεῖν.	νὰ κάνει ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα καλὰ στοὺς υπηκόους τοῦ.
Ἐν τοῖς μεγίστοις δὲ ὠφελήμασι τῆς πατρίδος	Στὶς μεγαλύτερες ὠφέλειες τῆς πατρίδας
καὶ τόδε ἐγὼ τίθημι αὐτοῦ,	κι αὐτὸ ἐδῶ τοῦ συγκαταλέγω
ὅτι δυνατώτατος ὢν ἐν τῇ πόλει	ὅτι, ἐνῶ ἦταν ὁ πιο δυνατὸς στὴν πόλιν,
φανερὸς ἦν μάλιστα τοῖς νόμοις λατρεύων.	υπηρετοῦσε φανερά σὲ μεγάλο βαθμὸ τοὺς νόμους.
Τὶς γὰρ ἂν ἠθέλησεν ἀπειθεῖν	Γιὰ τί ποῖος θὰ ἠέλε νὰ μὴν υπακούει
ὁρῶν τὸν βασιλέα πειθόμενον; [...]	ὅταν ἐβλεπε τὸ βασιλιά νὰ υπακούει; [...]
Ὅς καὶ πρὸς τοὺς διαφόρους ἐν τῇ πόλει	Αὐτὸς καὶ τοὺς πολιτικούς τοῦ ἀντιπάλους στὴν πόλιν
ὥσπερ πατὴρ πρὸς παῖδας προσεφέρετο.	τοὺς συμπεριφερόταν σαν πατέρας πρὸς τὰ παιδιὰ τοῦ.
Ἐλοιδορεῖτο μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν,	Κακολογοῦσε βέβαια ὅσους ἔκαναν ἀδικίες,
ἐτίμα δ' εἴ τι καλὸν πράττειν,	τοὺς τιμοῦσε ὅμως ἀν ἔκαναν κάτι καλὸ,
παρίστατο δ' εἴ τις συμφορὰ συμβαίνοι,	παραστεκόταν, ἀν παρουσιαζόταν κάποια συμφορὰ,
ἐχθρὸν μὲν οὐδένα ἡγούμενος πολίτην,	ἐπειδὴ δὲ θεωροῦσε κανένα πολίτη ἐχθρό,
ἐπαινεῖν δὲ πάντας ἐθέλων,	ἀλλὰ ἐπειδὴ ἠέλε νὰ τοὺς ἐπαινῇ ὅλους,
σώζεσθαι δὲ πάντας κέρδος νομίζων,	θεωρώντας κέρδος τὸ νὰ σώζονται ὅλοι
ζημίαν δὲ τιθεὶς εἰ καὶ ὁ μικροῦ ἄξιος ἀπόλοιτο.	καὶ θεωρώντας τὸ ζημιά ἀν κάποιος, ἐστὼ καὶ ἀνάξιος, χανόταν.

Ξενοφῶν, Ἀγησίλαος 7.1-3

Παράλληλα κείμενα

Στο παρακάτω απόσπασμα ο Ξενοφών περιγράφει τη συνάντηση του Σπαρτιάτη βασιλιά Αγησιλάου με τον Φαρνάβαζο, από την οποία αναδεικνύονται οι διαφορές ανάμεσα στον λιτό σπαρτιατικό τρόπο ζωής του Αγησιλάου και τον τρυφηλό τρόπο ζωής του Φαρνάβαζου.

Κείμενο	Μετάφραση
Ἦν δέ τις Ἀπολλοφάνης Κυζικηνός, ὃς καὶ Φαρναβάζῳ ἐτύγχανεν ἐκ παλαιοῦ ξένος ὦν καὶ Ἀγησιλάῳ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐξενώθη. Οὗτος οὖν εἶπε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον ὡς οἷοιτο συναγαγεῖν αὐτῷ ἂν εἰς λόγους περὶ φιλίας Φαρνάβαζον. Ὡς δ' ἤκουσεν αὐτοῦ, σπονδὰς λαβὼν καὶ δεξιὰν παρῆν ἄγων τὸν Φαρνάβαζον εἰς συγκεῖμενον χωρίον, ἔνθα δὴ Ἀγησίλαος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν τριάκοντα χαμαὶ ἐν πόσῃ τινὶ κατακείμενοι ἀνέμενον· ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἤκεν ἔχων στολὴν πολλοῦ χρυσοῦ ἀξίαν. Ὑποτιθέντων δὲ αὐτῷ τῶν θεραπόντων ῥαπτὰ, ἐφ' ὧν καθίζουσιν οἱ Πέρσαι μαλακῶς, ἡσχύνθη ἐντρυφῆσαι, ὁρῶν τοῦ Ἀγησιλάου τὴν φαυλότητα· κατεκλίθη οὖν καὶ αὐτὸς ὥσπερ εἶχε χαμαί. Καὶ πρῶτα μὲν ἀλλήλους χαίρειν προσεΐπαν, ἔπειτα τὴν δεξιὰν προτείναντος τοῦ Φαρναβάζου ἀντιπρούτεινε καὶ ὁ Ἀγησίλαος. Μετὰ δὲ τοῦτο ἤρξατο λόγου ὁ Φαρνάβαζος· καὶ γὰρ ἦν πρεσβύτερος Ξενοφών, Ἑλληνικά 4.1.29-31	Και υπήρχε κάποιος Απολλοφάνης από την Κύζικο, που τύχαινε να είναι και φίλος από φιλοξενία με το Φαρνάβαζο από παλιά και εκείνη την εποχή έγινε φίλος με τον Αγησίλαο. Αυτός, λοιπόν, είπε στον Αγησίλαο ότι πίστευε πως θα μπορούσε να φέρει σ' αυτόν για συνομιλίες περί φιλίας το Φαρνάβαζο. Και όταν τον άκουσε, αφού έκαναν συμφωνία και χειραψία, εμφανίστηκε οδηγώντας το Φαρνάβαζο στο συμφωνημένο τόπο, όπου λοιπόν ο Αγησίλαος και οι τριάντα στρατιώτες που ήταν γύρω του, περίμεναν καθισμένοι κάτω στο χορτάρι· κι ο Φαρνάβαζος είχε έρθει φορώντας ενδυμασία ίσης αξίας με πολύ χρυσάφι. Κι αφού τοποθέτησαν κάτω γι' αυτόν οι υπηρέτες κεντητά μαξιλάρια, πάνω στα οποία οι Πέρσες κάθονται μαλακά, ντράπηκε για τον τρυφηλό τρόπο ζωής του, βλέποντας την απλότητα του Αγησιλάου· κάθισε, λοιπόν, κι αυτός κάτω, όπως ακριβώς ήταν. Και στην αρχή αντάλλαξαν χαιρετισμό, έπειτα, όταν πρότεινε ο Φαρνάβαζος το δεξί χέρι, το πρότεινε με τη σειρά του και ο Αγησίλαος. Μετά απ' αυτό ο Φαρνάβαζος άρχισε να μιλάει γιατί ήταν μεγαλύτερος στην ηλικία.